Tytön kanssa tanssiloessa
aeka häepy villaaksessa,
ei myö kelloja kateltu.
Kiire piällä mäntiin jenkat,
vaahtia olj valssatessa,
vua' ei tangolla hypitty,
hiiviittiiv vuan korva suussa.
Jano koettelj kurkum piätä,
hik jo paetookiir ryvetti.
Janojuomoo pullollisen
ostim puhvetim perällä.
Kun olj sitte' etteen suatu
tuota juotavoo punasta,
toevottelih: 'Hekkee, neiti!'
Sinunkaappoja ei vielä
oltu niätsel lukkool lyöty.
'Tattista vuan', tyttö vastas
sekä pikkusem punastu.
'Voetasjkoom myö . kaet myö voetasj
sinutella toesiammo?'
'Kyllähän se passoo mulle',
minä leohkana tokasin
- olim pikkuse' otettu.
Nyt myö sitten naemisissa
ollaa' oltu monta vuotta
eikä ollenkaan tapeltu.
Joskus tulloo mieleen meille
limunaatipullollinej,
joka juotiin sillo' ennen
sinunkaappojen takia.
'He!' nyt laasum puolisolle.
'Tässä pikkunen kimara,
malja meijjäm muisteloelle.
Mitteepä nyt vastoo toenen?
Etukätteen sej jo tiesin:
'Tattista vuam paljon Sulle,
tattis tästä, tattis muusta,
tattis haaskasta elosta!'
Arvata kaet kaekki voepi:
Olim pikkuse' otettu.